

Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟΝ ΦΟΝΟΝ ΤΟΥ ΤΕΡΓΙΑΖΟΥ ΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΕΩΣ

Είς τὸ κακοῦργιοδικαίον συνεκλήθη καὶ χθὲς ἡ δίκη τοῦ ἀποπλιστοῦ Τυπάλδου διὰ τὸν φόνον τοῦ ἀποπλιστοῦ Τεργιάζου. Κατὰ τὴν πρῶτην συνεδρίαν ἐξητάσθησαν οἱ μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως κ. κ. Πατρόχειλος, δικηγόρος, Χριστοφῆς, διευθυντὴς τοῦ ὁπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, Καρβελάς, διευθυντὴς τοῦ ὁπουργείου Παιδείας καὶ Θ. Σουονιδὸς, ἀποπλιστής, οἱ ὅποιοι κατέθεσαν ὅτι ἀγνώρισαν τὸν ἀποπλιστὴν Τυπάλδον καλὸν καὶ φιλόφρονον ἄνθρωπον, σεμνὸν καὶ συγκρατημένον εἰς τὰς ἀκδηλώσεις του. Εἰδικῶς δὲ ὁ μάρτυς κ. Καρβελάς εἶπεν ὅτι εἶαν ἀπληροφόρητοι τὸν φόνον τοῦ ἀποπλιστοῦ Τεργιάζου ἐξοπλίζοντες τὸν Τυπάλδον ὡς ἄνθρωπον ἡθικόν, ὃ δὲ μάρτυς κ. Σουονιδὸς λέγει ὅτι ὁ Τυπάλδος τὸν παρεκάλεσε νὰ μεσολαβήσῃ εἰς τὸν Τεργιάζον διὰ νὰ τοῦ δοθῇ μικρὰ ἀναστολή. Ἐβίστασε, εἶπε, νὰ μεσολαβήσῃ διότι ὁ Τεργιάζος ἦτο σκληρὸς ἄνθρωπος. Πράγματι δὲ εἶαν τυχαίως τὸν συνήντησε ἐντὸς τοῦ ἡλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου καὶ τοῦ ἔκκαμε σχετικὴν συζήτησιν, τὸ θῶμα ἦν ὅτι νὰ συμφωνήσῃ εἰς τὴν ἀναστολήν.

Ὁ μάρτυς κ. Ἀγγελάτος, ἀποπλιστής, κατέθεσε κατόπιν, ὅτι ὁ Τεργιάζος ἦτο σκληρὸς ἄνθρωπος, ὃ δὲ Τυπάλδος ἐντιμὸς καὶ πρὸς καὶ ὅτι ἐπὶ πλέον ὁ Τυπάλδος περιήλθεν εἰς ἀδυναμίαν πληρωμῆς λόγῳ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Οἱ μάρτυρες κατέθεσαν ἐπίσης ὅτι ὁ Τεργιάζος, οὐρεπώλης εἰς τὴν ἀρχὴν ἔκρινεν ἀποπλιστής, ἀλλ' ἐφάρη εἰς τὸν γαμβρὸν τοῦ Καλλίου, γὰρ εἰς τὸν ὅποιον ἀπέκτησε περιουσίαν, με τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἀναίως ἀπέθανεν ἐκ θλίψεως.

Ὁ μάρτυς κ. Μιλιτιάδης Ἐμπειρτικός κατέθεσε ἀκολουθῶν ἀνάλογα ἐλαφρυντικά ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου, ἐξιστορήσας περιστατικὰ ἀποδεικνύοντα τὴν σκληρότητα τοῦ θύματος.

Ἐξητάσθη ἀκόμη ὁ κ. Κ. Ἀγγελόπουλος εἰπὼν ὅτι ὁ κατηγορούμενος ὁπλίσθη ὑποδότημα ἐντιμότητος καὶ ὁποῦται διὰ νὰ διαπράξῃ ἕνα φόνον θά ἀφάρη ὑπὸ τοιαύτης συνθήκης καὶ ὑπὸ τοιαύτην ἡθικὴν πίεσιν ὥστε νὰ μὴ δυνήθῃ νὰ ἀντιδράσῃ.

Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίαν ἐπανελήφθη ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεως.

Ὁ μάρτυς κ. Γ. Καλογεράτος, ἀποπλιστής, λέγει ὅτι δύο ὥρας πρὸ τοῦ φόνου συνήντησε τὸν Σ. Τυπάλδον, ὃ ὅποιοι τοῦ εἶπεν ὅτι ἀπερρίψῃ ἡ αἰτία τῆς ἀναστολῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἀλλ' ὅτι εἶχε τὴν διαθεσίμωσιν τοῦ Βαρνίκου ὅτι θὰ κατόρθωνε νὰ διευθετήσῃ τὴν ὑπόθεσιν.

Ὁ κ. Γ. Παλάλης, πρῶτον πλοίαρχος τοῦ «Ἀμερικικοῦ», κατέθεσε ὅτι τὰ προνομιοῦχα χρέη τὴν ἐποχὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἦσαν ἐλάχιστα καὶ ὅτι εἰς τὸ πλῆρωμα δὲν ὤφειλοντο πλέον τῶν 50.000 δραχμῶν. Ἐπίσης λέγει ὅτι καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὸν πίνακα τῆς κατατάξεως τῶν δανειστῶν ἀνηγέλην διὰ ποσὸν 132.000 δραχμῶν, ἐνφ' ὧν εἶχε λαμβάνειν παρὰ ἐλάχιστα. Οἱ συνήγοροι κ. κ. Κ. καὶ Α. Τσουκλῆς παρατηροῦν ὅτι πρόκειται περὶ ἀπάτης ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὸν κα-

τηγορούμενον καὶ εἰς ἄραος τῶν ἀλλῶν δανειστῶν.

Ὁ μάρτυς παρατηρεῖ ὅτι τοῦτο τὸ ἐπράξεν ἐξ εὐπλαγχνίας, διότι ὁ Τυπάλδος συνετὴρ καὶ συντηρεῖ εἰκοσι μέλη τῆς οἰκογενείας του καὶ ὅτι λόγῳ τοῦ ἀγρίου ἀνταγωνισμοῦ εἶχε πωλήσει ἡ ἀδελφὴ του καὶ τὰ κοσμήματά της. Τέλος προσθέτει ὅτι ὁ κατηγορούμενος, ἐκτὸς τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ὑπόστη κατ' ἐπανάληψιν οὐκιστάς.

Ὁ κ. Γ. Μεληροινός, λατροδικαστὴς καὶ διευθυντὴς τοῦ νεκροτομείου Πατριαρχικῶς, λέγει ὅτι ἐκ τῆς ἀνακνώσεως τῶν λατροδικαστικῶν ἐκθέσεων φαίνεται ὅτι ἀφ' ἐνὸς ἦτο ἀδύνατον ὁ κατηγορούμενος νὰ ἐπιτελέσῃ μετὰ τὰς χεῖρας εἰς τὴν τοίπας καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι τὸ θῶμα ἐδλήθη εὐρυκύκλονον θρόνον.

Ὁ μάρτυς κ. Π. Μακρῆς, ἀποπλιστής, λέγει ὅτι ὁ Τεργιάζος ἦτο σκληρὸς εἰς τὰς ἀφαιρέσεις του καὶ ὅτι ἐβίστασε εἰς πλειστηριασμὸν καὶ ἐν ἴκον του ἀτιμολοιοῦν.

Ἡ πολιτικὴ ἀγωγὴ ὁμοσυνήρῃ καὶ ἀποδεικνύει δι' ἐγγράφων ὅτι ἀλλοι δανεισται ἀπώλησαν εἰς δημοπρασίαν τὸ ἀτιμολοιοῦν τοῦ μάρτυρος.

Ὁ μάρτυς κ. Σ. Χιδερβέης, παλαιὸς συμπεριγνὴς τοῦ θύματος καὶ ἦδη ἀρχισυνδικάρχης ὑφαντουργίας, λέγει ὅτι ὁ Τεργιάζος ἦτο σκαῖος, βίσιος καὶ βάρβαρος. Ὁ μάρτυς κατέθεσε ἐπιστολὰς τοῦ γαμβροῦ τοῦ Τεργιάζου Καλλίου καὶ ὑποστηρίζει ὅτι οὗτοι ἔκρινον νεοπλάττας καὶ νεύματα. Εἰς ἐν τῶν νεοπλάτων περιήλθεν πέντε ἄνθρωποι.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Τεργιάζου ἀγείρεται καὶ ἀποστηρίζει ὅτι πρόκειται περὶ ψευδολογιῶν.

Ἡ πολιτικὴ ἀγωγὴ καὶ ἡ ὑπερασπίσις προκαλοῦν ὁμοθυμῶν ἐπεισόδια καὶ ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι ἐκ τῶν κατατεθέντων ὑπὸ τοῦ μάρτυρος ἐπιστολῶν δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ νεύματα ἀτιμολοιοῦν τοῦ Τεργιάζου ἦσαν ἐλάχιστα.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΙΣ (πρὸς τὸν μάρτυρα). — Μὰ πῶς τότε συνεγνώκατο μετὰ μετὰ τὸν Τεργιάζον 15 χρόνι.

ΜΑΡΤΥΣ. — Τὰ ἀνεκάλυψαν ὅταν ἀπεχώρησα. Τότε εὗρον τὰς ἐπιστολάς μου κατέθεσα.

Εἰς τὸν μάρτυρα ὑποβάλλουν διαφόρους ἐρωτήσεις οἱ συνήγοροι τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, ἐπιμένοντες ὅτι οὗτος ψευδολογεῖ καὶ τῆς ὑπερασπίσεως τονίζοντας τὴν ἀπιστίαν του καὶ τὴν σημασίαν τῶν ἀποκαλύψεων του.

Κατόπιν ἐξητάσθησαν ὁ κ. Γερσίμος Ρικινουλάτος, λογιστὴς τοῦ ἀτιμολοιοῦ, ὃ ὅποιοι ἐκθέτει διὰ μακρῶν τὰ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ὃ ὅποιοι ἐγένετο εἰς βάρος τοῦ κατηγορουμένου, ὁ κ. Σπέντζουρας ἐπιθεσάμενος τὴν κατέθεσιν τοῦ κ. Καλογεράτου καὶ λέγων ὅτι ὁ Τυπάλδος ὀλίγον πρὸ τοῦ φόνου ἦτο ἥραμος διότι εἶχε τὴν βασιότητα ὅτι ὁ κ. Βαρνίκος θὰ ἐπέπυνε ἀναστολὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὁ κ. Μοσχολάκης, ναυπηγὸς, ὃ ὅποιοι κατέθεσαν ὅτι ὁ «Ἀμερικικὸς» ἀρξίται σήμερον 6—8 χιλιάδας λίρας καὶ ὁ κ. Καραμπὸς λέγων ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἦτο ἐντιμὸς εἰς τὰς συναλλαγὰς του.

Τὴν 9 1/2 νοκτερινὴν ἡ δίκη διεκόπη διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 9 1/2 πρωινήν τῆς σήμερον.

Τουλάχιστον και χθες ή δική Σπύρου Τσιπαλάου. Κατά την πρώτην συνεδρίαση ο κατηγορούμενος συνεχίζον την απολογία του έπαινεσαν ότι εις την κατά του κ. Ποταμιάνου απόπειραν φόνου ουδέμιν άνάμειν είχαν οδός, άφνηθή δέ δια μακράν τας συνθήκας υπό τας οποίας έλαβε άσυνειν από τον Τεργιάζον. Το άσυνειν τούτο όφειλετο κατά το πλείστον εις ποσότητες γαιανθρόκων, τους όποιους κατά καιρούς του είχαν παραχώρηση ο φονευθείς.

Ολίγους μήνας άργότερον, έξηκολούθησε, ο Τεργιάζος ήρώσε να υπογράψω συμβόλαιον διά το ποσόν που του όφειλα. Καλή τη πίστει υπέγραψε και παρέχώρησα ως υποθήκην το πλοίον μου. Είχαμε συμφωνήσει ρητός με τον μακαρίτη ότι άφ' ενός μόν δέν θα του έπληρωνα τόκους, άφ' έτέρου δέ ότι ή προθεσμία του ενός έτους έτίθετο διά την τάξιν και ότι μετά την πάροδον του χρόνου, θα μου έδινε έναν πρόσαιμας μέχρι πέντε έτών. Ο Τεργιάζος όμως έκαμε το αντίθετον άκριβώς.

Περαιτέρω ο κατηγορούμενος ώμώλησε διά τον άσχυρον ανταγωνισμόν των όποιον είχαν ύποψη άκ μερούς των ανεργιαζόμενων έσποικισαν, τας έπαινεσιν, λημμένες ζημίας του πλοίου του, αιτινες, κατ' αυτόν, όφείλοντο εις ασμποτάς, τας διενέξεις του με τους άλλους έσποικιστάς, την φιλεργιακήν πολιτικήν του, την συνεπεία ταύτης μήν των έσποικιστών εναντίον του και τους έσποικιστάς του κατά των μεγάλων άντοπολικών έτοιρειών, αιτινες, κατά τον κατηγορούμενον, έπιδίκαον να μονοπωλήσουν τας θαλασσίας συγκοινωνίας της χώρας.

— Διά να ένωσώσω, προσέθεσε, τας δικαίας άποψεις μου επί των γενικών ναυτιλιακών ζητημάτων. Ίδρυσά νέον σωματεϊόν, την "Ένωσιν άντοπολικών άνταγιστήσεων" εις το όποιον ένεγράφησαν μέλη όσοι έσποικιστάι δέν ήσαν έγγεγραμμένοι εις την "Πανελλήνιον Άντοπολικήν Ένωσιν". Οι μεγάλοι έσποικιστάι έξηγρηθήσαν εναντίον μου. Προσέβησαν με εις δολαστικάς προσπάσιαις να με πείσουν να συνθηκολογήσω όταν δέ απέτυχον εις τας προσπάθειαις των έξέλεξαν πρόεδρον του σωματεϊού των τον Τεργιάζον, εις τόν όποιον όφειλον χρήματα, κτ' ο οποίος κατ' άρχήν μόν προσέπεισέν με με έστράφη κατόπιν δέ έστράφη εναντίον μου.

Έν συνεχεία ο Τσιπαλάος άντεγέρθη και πάλιν εις τόν άσχυρον ανταγωνισμόν των όποιον άνταγιστήσεων. Τας βάρβαρας οικογενειακάς και άλλας άδελφάνας άνταγιστήματα, τά όποια ύπόστη, τας άπείργας των πληρωμάτων του, τά όποια ύποκινούμενα υπό των άνταγιστών των έσπασίζον διότι είχαν λαμβάνειν μισθούς και τέλος την κατάσχεσιν του πλοίου του.

— Τότε, λέγει, άντεγέρθη, τας πραγμαστικάς διαθέσεις του Τεργιάζου και κατέφυγα εις τόν πρόεδρον των πρωτοδικών ζητών άναστολήν του πλειστηριασμού. Ταύτοχρόνως ο κ. Βερνίκος με έβγαίνονεν ότι δέν έπιτύγχανε την ιαταίωσιν του πλειστηριασμού με ταπεινά τον Τεργιάζον.

Εις το σημείον τούτο διεκόπη ή συνεδρίασις διά τό άπογευμα.

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Κατά την άπογευματινήν συνεδρίασιν ο κατηγορούμενος συνέχισε την απολογίαν του. Κατ' άρχάς άναφέρόμενος εις τά προνομιακά ταύτην τα νόμισμα, τά όποια έστελλεν εις το τήρομα και τό δημόσιον ειπεν ότι ταύτα ήσαν έλαχίστα και ότι θα κατόρθωνε να τά τακτοποιήση όπωσδήποτε. Έξ άλλου δίδον άπώλυτον πίστιν εις τας διαβεβαώσεις του κ. Βερνίκου ήτο ήσυχος ότι θα έμιστοιούτο ο πλειστηριασμός. Δέν άνησυχίσε άκόμη κι' όταν ο κ. πρόεδρος των πρωτοδικών άπέρριψε την αίτησιν του περί άναστολής της εκτέλεσως του πλειστηριασμού. Διότι πάντοτε έσπρηζέτο εις όσα τον διεβεβαίον ο κ. Βερνίκος. Με κατάρτην όμως ήκουεν άλγος, όρας, περί της πράξεως των Βερνίκων να του λέγη ότι ο Τεργιάζος ήτο άνένδοτος και ότι θα έπλειστηριόσε όπωσδήποτε το πλοίον. Περιεκάλεσε τότε τον κ. Βερνίκον να μεταβή και πάλιν εις τόν Τεργιάζον και να τον παρακαλέσθι, ύπό τιναν φωνή, εκείνος όμως ήρνήθη, διότι ως είπε κότε ήτο δυνατόν να γίνη τίποτε. Τότε ο κατηγορούμενος άπεφάσισε να μεταβή άποπροσδοκώτως εις τόν Τεργιάζον και να τον παρακαλέσθι.

— Ο μακαρίτης, λέγει, είχε δώσει άντολήν εις τον κλητήρα του να μόν έπιτρέψθι την είσοδον. Τόν παρεκάλεσα να με άναγγείλ η και να βεβαιώσ η τον μακαρίτην ότι δέν θα τον άπασχολούσα παρά δύο μόνον λεπτά. Ο κλητήρ άποκρίθη με' όλιγον και μόν ειπεν ότι με δεχθή. Τότε παρεμείσα τον κλητήρα και ήλθα στο γραφείον του Τεργιάζου.

Άρχισα να τόν παρακαλώ να τον ίκτεται, αλλά εκείνος ήτο άνένδοτος. Εις μίαν στιγμήν μόν είπε: θύγε και πέθανε.

Τότε δέν έξωα τί έγινε. Δέν είχα συνείδησιν του τι έκαμναι.

Εις το σημείον τούτο ο κατηγορούμενος καταλαμβάνεται από λυγμιν και κλαίαν περπατών την άπολογία του με μίαν έκκλησιν προς την οικογένειαν του, βουάσας, από την όποιαν ζητεί συγγνώμην και προς τους ένάρκους, από τους όποιους ζητεί έπικεικίαν όχι χάριν του έαυτού του αλλά χάριν των δυστυχών ύπαρξουν τας οποίας προστατεύει.

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

*Ακολούθως δίδεται ο λόγος εις τόν εισαγγελέα κ. Ι. Οικονόμου, όστις κατ' άρχας λέγει:

— Κάθε άνθρωπος που έρχεται εις τόν κόσμον αυτόν έχει πλήρη δικαιοσύνη επί της ζωής. Η άνθρώπινη ζωή δέν είναι δυνατόν να έξαρτάται από την άσασθησίαν ενός τρίτου. Διά πρώτην φοράν εις το εισαγγελικόν μου σταθμόν συμβαίνει να κατηγορησώ μίαν δολοφονίαν τόνσιν ώμην, τόνσιν άδικαπολογητόν, τόνσιν άγριον. Το θύμα δέν ήτο άξιος κανείς μεγαλοκαρχαρίας. Ο Τεργιάζος ήτο ο ένθερμος πατριώτης, ο όποιος προσέφερεν άνεκτίμητους υπηρεσίας εις τας έθνικάς ίδιότης. Ήλθεν εις την πλείαν δα τόν έσποικιστήν εκείνον, τόν όποιον τά σκάφη φέρουν την έλληνικήν σημαίαν εις τά τέσσαρα πέρατα του κόσμου. Αντίθετως ο κατηγορούμενος είναι ο έπαθήσιος άνθρωπος, ο καταχραστής του δημόσιου, ο άστυργος έμπορος, ο άδικός άπειραρίβιος, ο τραπεζοκράτης, ο κείνους εις τους όποιους όφειλεν, ο έκβιάζων εκείνους αιτινες τόν εύηργέτησαν πολυπολλάς, οικονομικός και ήθικός.

Έν συνεχεία ο κ. Οικονόμος, έσπερ, χόμενος εις την όδωσιν της ύποθέσεως, ύποστήριξε διά σειράς επιχειρημάτων ότι ο Τσιπαλάος είχε λάβη μέρος εις την κατά του κ. Ποταμιάνου άναστρον πολιολοφικόν άπέπεισιν και ότι τόν φοβόν τον Τεργιάζου είχε προσελεύσθι προμελέτησιν, προπροφασίαν, ως προέκρινεν έκ της άκροαματικής διαδικασίας. Άναφέρόμενος εις την συγγνώμην, την όδωσιν ο κατηγορούμενος έν τη άπαισίαν του περί της «προς όσους τον ήλίκησαν», είπεν ότι τοιούτου είδους άναγκάσθαι δέν έχουν την θέσιν των εις τας χείρας του Τσιπαλάου. Συνέστησεν εις τους κ.κ. άνταγιστάς να δώσουν διά της έκτελεστικής των μίαν άπόδειξιν ότι ή δικαιοσύνη είναι ή αλήθεια και διά τους ισχυρούς της κοινωνίας και διά τους άποκλήρους και δέν άμοιράει με τόν Ισάκ της άφάτης από τόν όποιον διέρχονται άνοήλιστα τά μεγάλα έντομα, ένώ τά μικρά συλλαμβάνονται και εύρίσκουν οίκτρον τέλος. Καί κατέληξεν ως έξης:

— Θα είμαι μακράν των πραγματίων δέν ύποστηρίζω έλαφροειδικόν τι όπέρ του κατηγορούμενου. Έάν όμως έστις κύριοι έναρκοί με τό κυριαρχικόν σας δικαίωμα νομίζετε ότι μπορείτε να του δώσετε τό έλαφροειδικόν της μετρίας συγγνώμης, δέν θα έβριθε διαπρεπής μέμνη την κατηγορούσων άρχήν. Έγώ όμως, ως κατηγορός της μεγάλης τας της έγκληματικής πράξεως, σας ζητώ να κηρύξετε τόν κατηγορούμενον ένοχον φόνου έκ προμελέτης, άνευ έλαφροειδικού.

ΟΙ ΣΥΝΗΓΟΡΟΙ

Μετά ταύτα ώμώλησεν ο πρώτος έκ των συνηγόρων της πολιτικής άγούρης κ. Άγγ. Τσουκαλάς, όστις, άναλύσας έν πρόσ έν τά στοιχεία της κατηγορίας εις δύο σειράς επιχειρημάτων ελημμένων έκ των μορτωρικών καταθέσεων και της άπολογίας του κατηγορούμενου, ύπαστήριξεν ότι ο Τσιπαλάος έφύσενεν έκ προμελέτης τόν Τεργιάζον.

Κατά την διάρκεια της άγορεύσεως του κ. Τσουκαλά ή όπέρσπισις έδημιούργησε ζήτημα διά τό εάν ο κ. συνηγόρος είχε δικαίωμα να χρησιμοποιήσ η εις τόν λόγον του μίαν γνωμάτευσιν του κλητήρου της Ιστροδικαστικής κ. Γεωργιάδου. Η όπέρσπισις ύπέβαλεν ένσταση, την όποιαν άντέκρουσαν ο κι εισαγγελέας και οι συνηγόροι της πολιτικής άγούρης κ.κ. Ι. Κουνδούρας και Κ. Τσουκαλάς.

Τέλος το δικαστήριον έξέδωκεν άπόφασιν διά της όποιας έπέτρεπε την ύπό των κ.κ. συνηγόρων χρησιμοποίησιν έγγραφων, τά όποια ένωσούσιν τας άποψεις των. Εις την έν λόγω γνωμάτευσιν του δέ διαπρεπής καθηγητής της Ιστροδικαστικής άποφρίνεται ότι δέν προκύπτει έκ της Ιστροδικαστικής έκθέσεως τό θύμα πρέπει να έβλήθη καθήμενον και ότι δέν άποκλείεται ο δράστης να έπυροβόλησε μέσα από την τσέπην του σασκακιού του.

Η δική θα συνεχισθή και σήμερα την πρώτην. Η άπόφασις θα έκδοθή ύπάρχον την Απριλίον.